

[Arbejdsministeren]

træffe beslutningen. Nu er jeg ikke ude på pladsen som sagsbehandler, men jeg kan godt forestille mig nogle situationer, hvor man på grund af den overhængende risiko – selv om der måske skal lang tid til – ville sige stop, medens der i andre situationer, hvor risikoen måske trods alt var mindre og perioden måske længere, kom et almindeligt påbud, og kun hvis det ikke blev fulgt, kom der et stop. Jeg tror slet ikke, at vi kan klare at finde ud af sådanne enkeltsager her i Folketinget, og jeg tror heller ikke, vi skal, men det er klart, at hvis vi efter en undersøgelse vedrørende praksis i forbindelse med § 77, stk. 2, finder, at den ikke svarer til den politiske hensigt, har vi mulighed for at gå ind og korrigere på det.

Så vil jeg da godt medgive både hr. Tommy Dinesen og fru Elisabeth Bruun Olesen, at min afvisning af SFs dagsordensforslag var usædvanlig kortfattet. Det hang bl.a. sammen med, at jeg ikke havde set det, men kun hørt det, og det, jeg reagerede på via min høreelse, var det, som jeg føler er påbuds- og forbudstankegangen i den tredje pind om, at man gennem hyppigere besøg, flere påbud og flere retslige tiltaler skulle nå sit mål. Jamen det er jo direkte i modstrid med den hovedlinje, som jeg netop har præciseret i forbindelse med diskussionen om vores redogørelse. Arbejdstilsynet skal vejlede og informere så meget som overhovedet muligt, og så skal det forhåbentlig være undtagelsen, at man via påbud og kontrol skal klare sagerne. Hr. Tommy Dinesen er – og det gennemsyndede hans indlæg, derfor havde jeg så nemt ved at afvise indlæg og dagsordensforslag i sammenhæng – systematisk mistænkelig over for enhver arbejdsgiver og tror ikke på, at arbejdsgiverne er interesseret i et bedre arbejdsmiljø; derfor skal vi kontrollere, derfor skal vi forbyde, derfor skal vi påbyde.

Mit holdningsmæssige udgangspunkt er et noget andet. Jeg har tillid til, at virksomhedslederne forstår, at gennem en forbedring af arbejdsmiljøet gavner de ikke bare deres medarbejdere, hvad de interesserer sig for at gøre, men de gavner også deres virksomhed, og de gavner samfundsøkonomien. Vores udgangspunkter er helt forskellige i holdning til, hvordan man kan løse problemerne, og derfor var det måske for kortfattet, men alligevel velbegrundet, at jeg afviste SFs dagsordensforslag.

For så vidt angår hr. Taanquists sidste bemærkninger om lægernes adgang til oplysningerne vil jeg sige, at jeg tror, hr. Taanquist vil være fuldt tilfreds, når vi er klar til at præsentere den nye mulighed for adgang til produktregisteret. Ellers synes jeg vi skal vende tilbage til sagen på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at jeg selvfølgelig er helt opmærksom på, hvor ansvaret for dispensationerne ligger. Det var heller ikke det, jeg prøvede at spørge til. Det, som selvfølgelig er interessant for Folketinget i denne sammenhæng, er, om vi faktisk har været velinformeret om Arbejdstilsynets synspunkter. Man må jo sige, at hvis Folketinget skal være med i en prioritering af de områder, som er væsentlige, og af, hvor indsatsen skal gøres, er det helt nødvendigt, at vi også har adgang til en tilstrækkelig information om, hvad Arbejdstilsynet faktisk finder er rimeligt og en fornuftig vurdering af forholdene vedrørende et givet stof, og hvis realiteten er, at man længe har vurderet, at situationen med hensyn til asbest, og i den forbindelse eternit, har været meget truende og meget risikabel, mener jeg sådan set ikke, at vi i Folketinget har været klar over det i tilstrækkeligt omfang. Hvis der virkelig er en divergens mellem, hvad Arbejdstilsynet synes der burde have været gjort, og hvad der faktisk er blevet gjort, burde vi have været informeret om det. Det synes jeg ikke vi har været. Det var den ene ting.

Det andet er en kommentar til denne dagsorden, som vi måske alle sammen i første omgang har måttet sige vores mening om på et lidt nødtørftigt grundlag, fordi vi kun havde fået den oplæst. Jeg vil efter en gennemlæsning af den fastholde, at jeg ikke synes, de to af punkterne i dagsordenen fra hr. Tommy Dinesen giver noget rigtigt. Dels er der tale om en mærkning, dels taler man generelt om en mærkning af alle sundhedsskadelige stoffer og om, at man skal begrænse anvendelsen af sundhedsskadelige stoffer. Jeg mener, at udtrykket »sundhedsskadelige stoffer« er så generelt, at det ikke hjælper os meget i denne sammenhæng. Vi skal have noget mere handlingsorienteret. Og sidst synes jeg så, at det signal, der gives i det tredje